

kortvarige konstitutioner, hvor praktiske hensyn taler imod at forelægge sagerne for Dommerudnævnelserådet.

Justitsministeriet er endvidere enig med udvalget i, at rådet ikke bør afgive indstilling vedrørende besættelse af retsassessorstillinger, bl.a. fordi dette p.g.a. antallet af retsassessorstillinger, der besættes årligt, ville betyde en betydelig belastning af rådet.

Dommerstillingerne ved Menneskerettighedsdomstolen og EF-domstolen

Som nævnt ovenfor under pkt. 3.2.2. har Domstolsudvalget ikke taget stilling til, om dommerstillingerne ved Menneskerettighedsdomstolen og EF-domstolen bør være omfattet af Dommerudnævnelserådets kompetence, idet dette spørgsmål ikke var omfattet af udvalgets kommissorium.

Principperne for udnævnelse og indstilling til disse stillinger er nærmere beskrevet i betænkningen side 241 – 242.

For så vidt angår disse stillinger finder Justitsministeriet ikke, at rådet bør afgive indstilling. Det skyldes bl.a., at det ikke nødvendigvis er de samme hensyn, der gør sig gældende ved udvælgelsen af kandidater til disse stillinger, som til de »ordinære« danske dommerstillinger. Det vil derfor kunne være uheldigt, hvis regeringen skulle føle sig bundet af en indstilling fra rådet i forbindelse med besættelsen af disse stillinger.

Der vil endvidere forud for besættelsen af disse stillinger kunne være uformelle kontakter mellem regeringerne i de enkelte lande om de egnede kandidater. Sådanne procedurer vil være vanskeligt forenelige med de rammer, som Dommerudnævnelserådet kommer til at arbejde under.

Justitsministeriet har derfor i forslaget til retsplejelovens § 43 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, ikke medtaget disse stillinger under Dommerudnævnelserådets kompetence.

3.3.3. Dommerudnævnelserådets sammensætning

Justitsministeriet er enig med Domstolsudvalget i, at Dommerudnævnelserådet må sammensættes således, at det både besidder viden om domstolsorganisationen og har en sådan repræsentation af udefrakommende, at målsætningen om en større gennemsigthed i forbindelse med udnævnelse af dommere kan opfyldes. Samtidig er det nødvendigt, at rådet får forholdsvis få medlemmer, således at arbejdet i rådet bliver effektivt, og således at de enkelte medlemmer får erfaring i arbejdet ved deltagelse i behandlingen af mange sager.

Justitsministeriet er således enig i udvalgets forslag om, at rådet bør sammensættes af 3 dommerrepræsentanter og 3 medlemmer uden for dommernes rækker, nemlig en advokat og 2 offentlighedsrepræsentanter. Der henvises herom også til den foreslåede bestemmelse i § 43 b, stk. 1, i lovforslagets § 1, nr. 11.

Dommerrepræsentanterne

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at de tre domstolsrepræsentanter bør udpeges fra henholdsvis byret, landsret og Højesteret. Herved opnås det kendskab, som er nødvendigt for rådet, til stillingerne i de enkelte retsinstanter og til arbejdets karakter.

Justitsministeriet er ligeledes enig med udvalget i, at medlemmerne skal indstilles fra henholdsvis Højesterets plenum (højesteretsdommeren), landsretspræsidenterne i fællesskab (landsdommeren) og Den Danske Dommerforening (byretsdommeren), jf. § 43 b, stk. 2, i lovforslagets § 1, nr. 11.

Advokatrepræsentanten

Justitsministeriet kan tilslutte sig udvalgets anbefaling af, at der i Dommerudnævnelserådet også bør være et advokatmedlem, og at dette medlem beskikkes efter indstilling fra Advokatrådet. Dette medlem kan bl.a. bidrage med kendskab til baggrunden for ansøgere, der er advokater, og vurdering af sådanne ansøgers kvalifikationer.

Offentlighedsrepræsentanterne

Justitsministeriet er enig med udvalget i, at det er af afgørende betydning for en åbning af det nuværende dommerrekrutteringssystem og for den almindelige accept af rådets virksomhed, at det indstillende organ bliver bredt sammensat, og at det i den forbindelse er vigtigt, at repræsentanter for offentligheden deltager i rådets arbejde. Disse repræsentanter vil kunne medvirke til, at rådet i videre omfang medinddrager almene samfundsmæssige hensyn, og tilføre rådet en synsvinkel, som ikke alene tager udgangspunkt i snævre faglige betragtninger.

Justitsministeriet er enig i, at der ikke bør opstilles nærmere retningslinier for, hvilken baggrund offentlighedsrepræsentanterne bør have. Justitsministeriet forudsætter dog ligesom udvalget, at der skal være tale om personer, der er engagerede i samfundsforhold og bredt orienterede, og at de pågældende er i besiddelse af personlig integritet og gennemslagskraft.

Justitsministeriet er ligeledes enig i, at medlemmer af Folketinget, amtsråd og kommunalbestyrelser samt ansatte i centraladministrationen ikke skal